

[Industriministeren]

både bankens aktionærer og muligheden for at gennemføre en løsning.

Københavns Fondsbørs gav i henhold til »Oplysningsforpligtelser for udstedere af børsnoterede værdipapirer« § 41, stk. 1, ved skrivelse af 9. august 1993 Himmerlandsbanken tilladelse hertil.

Finanstilsynet orienteredes om Himmerlandsbankens henvendelse til Københavns Fondsbørs og Fondsbørsens dispensation til Himmerlandsbanken.

Finanstilsynet var på dette tidspunkt bekendt med bankens situation, og forhandlingerne om en løsning var påbegyndt.

Da Himmerlandsbanken meddelte Finanstilsynet, at banken ikke opfyldte solvenskravet i bank- og sparekasseloven, gav Finanstilsynet i henhold til § 21, stk. 3, i lov om banker og sparekasser m.v. banken dispensation indtil den 22. august 1993 til igen at opfylde solvenskravet.

Perioden skulle benyttes til intense undersøgelser og forhandlinger, men først umiddelbart før periodens udløb lykkedes det at få indgået en aftale mellem Sparekassen Nordjylland og Himmerlandsbanken, herunder aftale om garantistillelse fra en række pengeinstitutter og Danmarks Nationalbank over for Himmerlandsbanken.

Finanstilsynet var derfor allerede den 8. august 1993 involveret i at løse problemerne i Himmerlandsbanken.

Der er dog i disse situationer altid behov for tid til at gennemanalysere og forhandle. I perioden skal også en eventuel køber have mulighed for at foretage sine undersøgelser.

Spm. nr. S 1376

Til *industriministeren* (27/8 93) af:

Ahlmann-Ohlsen (KF):

»Hvilke planer har ministeren for sit fremtidige tilsyn med Finanstilsynets arbejde, herunder krav til informationer, som Finanstilsynet skal give om dets beslutninger?«

Svar (13/9 93):

Industriministeren (Trøjborg):

Finanstilsynet er i henhold til § 50b i lov om banker og sparekasser m.v. forpligtet til at hemmeligholde, hvad det gennem sin virksomhed bliver vidende om.

Finanstilsynet kan i henhold til § 50b, stk. 2, nr. 9, i loven videregive fortrolige oplysninger til ministeren som led i ministerens overordnede tilsyn med Finanstilsynet.

Muligheden for at videregive fortrolige oplysninger til ministeren har Finanstilsynet benyttet i denne sag, idet jeg i forhandlingsforløbet er blevet orienteret om Himmerlandsbankens problemer og også selv har deltaget i slutfasen.

Der er derfor ikke i forhold til ministeren behov for at ændre tavshedsbestemmelserne i bank- og sparekasseloven, ligesom der ikke er grund til at ændre i praksis for, hvornår Finanstilsynet orienterer ministeren om problemer i den finansielle sektor.

Finanstilsynets tavshedspligt indebærer imidlertid også, at tilsynet ikke kan videregive oplysninger af fortrolig karakter til offentligheden.

Dermed er Finanstilsynets muligheder for at imødegå kritik fra offentligheden, f.eks. dagspressen, stærkt begrænset.

Hvis Finanstilsynet i sagen om Himmerlandsbanken i videre omfang skal kunne imødegå den kritik af tilsynet, som er fremkommet i dagspressen, kan dette alene gøres ved at fremlægge fortrolige oplysninger.

Da dette i henhold til den gældende lovgivning ikke er muligt, får offentligheden et mangelfuldt indtryk af de faktiske hændelser, og kritikken af tilsynet fremsættes på grundlag af ufuldstændige oplysninger.

Det er vigtigt at pointere, at tavshedspligten er fastlagt i EF-direktiver og således er gældende overalt i Fællesskabet. Da man endvidere ved ændringer i tavshedspligten ville risikere at bryde det tillidsforhold mellem pengeinstitutter og deres kunder, som er helt afgørende for et effektivt og velfungerende finansielt system, finder jeg ikke, at der skal foretages ændringer af Finanstilsynets tavshedspligt.

Spm. nr. S 1363

Til *arbejdsministeren* (24/8 93) af:

Sonja Albrink (CD):

»Kan ministeren bekræfte, at regler inden for det fagretlige system alene er undergivet arbejdsmarkedets parter og dermed ikke er et lovgivningsmæssigt, således at f.eks. regler og sanktioner for overenskomstbrud alene udformes af de pågældende organisationer?«